

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 22 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczowska

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2017r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **Bank (...) S.A. z/s we W.**

pozwany **A. R.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **A. R.** na rzecz strony powodowej **Bank (...) S.A. z/s we W.** kwotę **26.520,70 (dwadzieścia sześć tysięcy pięćset dwadzieścia 70/100) złotych** wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 04.01.2016r. do dnia 22.03.2017r. płatną w ratach:

- I rata w kwocie 520,70zł płatna do dnia 30.04.2017r.;
- II rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.05.2017r.;
- III rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.06.2017r.;
- IV rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.07.2017r.;
- V rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.08.2017r.;
- VI rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.09.2017r.;
- VII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.10.2017r.;
- VIII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.11.2017r.;
- IX rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.12.2017r.;
- X rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.01.2018r.;
- XI rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 28.02.2018r.;
- XII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.03.2018r.;
- XIII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.04.2018r.;
- XIV rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.05.2018r.;
- XV rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.06.2018r.;

- XVI rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.07.2018r.;
- XVII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.08.2018r.;
- XVIII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.09.2018r.;
- XIX rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.10.2018r.;
- XX rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.11.2018r.;
- XXI rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.12.2018r.;
- XXII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.01.2019r.;
- XXIII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 28.02.2019r.;
- XXIV rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.03.2019r.;
- XXV rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.04.2019r.;
- XXVI rata w kwocie 520,70zł płatna do dnia 30.05.2019r.;
- XXVII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.06.2019r.;
- XXVIII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.07.2019r.;
- XXIX rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.08.2019r.;
- XXX rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.09.2019r.;
- XXXI rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.10.2019r.;
- XXXII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.11.2019r.;
- XXXIII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.12.2019r.;
- XXXIV rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.01.2020r.;
- XXXV rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 28.02.2020r.;
- XXXVI rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.03.2020r.;
- XXXVII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.04.2020r.;
- XXXVIII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.05.2020r.;
- XXXIX rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.06.2020r.;
- XL rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.07.2020r.;
- XLI rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.08.2020r.;
- XLII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.09.2020r.;
- XLIII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.10.2020r.;
- XLIV rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.11.2020r.;

- XLV rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.12.2020r.;
- XLVI rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.01.2021r.;
- XLVII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 28.02.2021r.;
- XLVIII rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.03.2021r.;
- XLIX rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.04.2021r.;
- L rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.05.2021r.;
- LI rata w kwocie 520,00zł płatna do dnia 30.06.2021r.;

wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 6.144,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z./

1. (...)

22.03.2017r.

Sygn. akt I C 997/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniosła pozew przeciwko pozwanemu A. R. domagając się zasądzenia kwoty 26 520,70 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, iż pozwany A. R. w dniu 05 lutego 2014r. zawarł umowę o kredyt gotówkowy o nr (...). Pozwany zobowiązany był do spłaty tegoż kredytu w kwocie i w terminie przewidzianym w harmonogramie stanowiącym załącznik do umowy. Pozwany nie zaspokoił wszystkich należności wynikających z powyższego stosunku prawnego. Strona powodowa podniosła, iż skierowała do pozwanego pisemne wypowiedzenie z informacją, iż po bezskutecznym upływie terminu do spłaty zaległego zobowiązania umowa ulegnie rozwiązaniu, a cały kapitał wraz z odsetkami stanie się wymagalny w całości. Roszczenie z w/w umowy stało się wymagalne w dniu 04 września 2015r. w związku z rozwiązaniem umowy wobec pozostawiania przez pozwanego w opóźnieniu w spłacie zobowiązania. Na kwotę dochodzonej należności składa się: 24 269,56 złotych tytułem należności głównej, 1416,83 złotych tytułem odsetek umownych naliczonych od kapitału umownego za okres od dnia 29 marca 2015r. do 03 września 2015r. , kwota 828,36 złotych tytułem odsetek karnych od zadłużenia przeterminowanego naliczona od dnia wymagalności do dnia poprzedzającego złożenie pozwu oraz opłaty umowne w kwocie 5,95 złotych. Ponadto odsetki od zadłużenia przeterminowanego naliczone zostały na podstawie umowy według zmiennej stopy procentowej nieprzekraczającej 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Pismem z dnia 04 maja 2016r. strona powodowa zmieniła żądanie pozwu w zakresie dochodzonych odsetek w ten sposób, iż w miejsce dotychczasowego żądania wniosła o zasądzenie odsetek od dnia wniesienia pozwu od kwoty kapitału -24 269,56 złotych według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie większej niż dwukrotność wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie do dnia zapłaty oraz zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie naliczanych według zmiennej stopy procentowej od kwoty 2251,14 złotych-sumy odsetek umownych i karnych oraz opłat umownych stanowiącej część należności głównej naliczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Jednocześnie strona powodowa cofnęła pozew bez zrzeczenia się roszczenia w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych od dochodzonej kwoty stanowiącej wartość przedmiotu sporu od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany A. R. wniósł oddalenie powództwa co do kwoty 6217,66 złotych, nieobciążanie pozwanego kosztami postępowania oraz rozłożenia na raty zasądzonego świadczenia w oparciu o przepis art.320 k.p.c. -30 rat płatnych do 10-go każdego miesiąca.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż nie kwestionuje, że w dniu 05 lutego 2014r. strona powodowa udzieliła mu kredytu w wysokości 27.278,00 złotych, który miał być spłacony w 27 ratach zgodnie z harmonogramem spłat stanowiącym załącznik do w/w umowy. Początkowo pozwany wywiązywał się z zobowiązania, jednakże na skutek utraty zatrudnienia nie był w stanie podołać terminowej spłacie kredytu. Pismem z dnia 23 czerwca 2015r. powód złożył wypowiedzenie zawartej umowy kredytu i wezwał pozwanego do spłaty należności. Na dzień wypowiedzenia kredytu pozwany uregulował na rzecz banku kwotę 6980,91 złotych, która powinna być zaliczona na wysokość zaciągniętego kredytu, tym samym na rzecz powoda do spłaty pozostała suma 20 297,00 złotych. Ponadto, zdaniem pozwanego, żądanie zapłaty odsetek umownych w wysokości 1416,83 złotych oraz odsetek karnych w kwocie 828,36 złotych jest nieuzasadnione, gdyż powód nie wskazał na jakiej podstawie dochodzi ich zapłaty, w jaki sposób zostały one wyliczone i od jakich kwot.

Dodatkowo pozwany wniósł o rozłożenia należności na 10 równych rat, albowiem pozwoli mu to na spłatę należności i zaspokojenie powoda. Pozwany wyjaśnił, iż zaprzestanie spłaty kredytu było spowodowane utratą zatrudnienia, nie zaś wynikiem celowych działań. Ponadto pozwany wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 lutego 2014r. pozwany A. R. zawarł z Bankiem (...) S.A. umowę kredytu na kwotę 27 278,00 złotych do dnia 10 lutego 2020r. Kwota udzielonego kredytu miała być spłacana przez pozwanego w 72 równych ratach w oparciu o harmonogram spłaty, w którym wskazane były terminy wymagalności poszczególnych rat kredytu. Od udzielonego kredytu bank pobierał odsetki według stawki stałej, oprocentowanie kredytu wynosiło 16% w stosunku rocznym. Naliczanie odsetek odbywało się w oparciu o zasadę wyrażoną w postaci ilorazu $365/360$ (lub $366/360$ w roku przestępnym), co oznaczało przyjęcie faktycznej ilości dni w okresie obrachunkowym w stosunku do 360 dni w roku obrachunkowym (§3 ust. 3 umowy).

W przypadku powstania zaległości w spłacie kredytu bank wyznaczał termin do dobrowolnej spłaty wymagalnego zadłużenia, zaś kredytobiorca zobowiązany był pokryć odsetki od należności przeterminowanych wraz z kosztami wysłanych przez bank upomnień lub zawiadomień o zaległościach zgodnie z obowiązującym wyciągiem z taryfy. Odsetki od należności przeterminowanych naliczane były według zasady określonej do naliczania odsetek od kredytu wykorzystanego, o której mowa w § 3 ust. 3 umowy. Zgodnie z umową oprocentowanie należności przeterminowanych równe było czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (na dzień zawarcia umowy oprocentowanie wynosiło 16% w stosunku rocznym). Ponadto, zgodnie z treścią umowy, bank mógł wypowiedzieć umowę o kredyt z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia i zażądać spłaty całej należności banku z tytułu kredytu, odsetek i innych kosztów.

Dowód: umowa z dnia 05 lutego 2014r. k-23, harmonogram spłat kredytu k-28, zeznania pozwanego A. R. k-63.

W związku z nieregulowaniem przez pozwanego rat kredytu w terminach wynikających z harmonogramu spłat bank wezwał zobowiązanego do zapłaty kwoty 26 464,54 złotych w terminie 3 dni liczonych od otrzymania wezwania pod rygorem wszczęcia postępowania na drodze sądowej.

Dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 23 grudnia 2015r. k-31.

W dniu 23 czerwca 2015r. bank skierował do pozwanego pismo stanowiące wypowiedzenie umowy kredytu wzywając jednocześnie do spłaty całej wierzytelności w kwocie 25 204,63 złotych w terminie 30 dni od otrzymania wypowiedzenia.

Dowód: pismo z dnia 23 czerwca 2015r. k-30.

Pozwany A. R. był zatrudniony w PHU (...). W dniu 28 lutego 2015r. otrzymał wypowiedzenie umowy z dniem 31 marca 2015r. z powodu likwidacji stanowiska pracy.

Obecnie od dnia 02 listopada 2016r. pozwany jest zatrudniony w w/w firmie na stanowisku mechanik samochodowy na podstawie umowy o pracę z wynagrodzeniem miesięcznym wynoszącym 1850 złotych brutto. Pozwany nie ma innych osób na swoim utrzymaniu, miesięczne koszty utrzymania nieruchomości pozwanego kształtują się na poziomie 350 złotych, pozwany posiada również inne zobowiązania kredytowe, których łączna wysokość wynosi około 1000 złotych.

Dowód: wypowiedzenie k-62, zaświadczenie o zatrudnieniu k-66, zeznania pozwanego A. R. k-80.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie strona powodowa Bank (...) S.A. dochodzi od pozwanego A. R. spłaty zobowiązania w związku z zawarciem w dniu 06 lutego 2014r. umowy o kredyt gotówkowy, której to należności pozwany nie spłacił w całości w terminach i kwotach wskazanych w harmonogramie spłat.

Pozwany A. R. deklarował spłatę zobowiązania, wnosząc o jego rozłożenie na raty, a nadto kwestionując należność w zakresie żądanych przez bank kwot odsetek karnych oraz odsetek umownych.

Wskazać należy, iż strona powodowa wyjaśniła, że na kwotę zobowiązania składa się suma 1416,83 złotych -odsetki umowne liczone od kwoty kapitału umownego za okres korzystania z tego kapitału, tj. od dnia 29 marca 2015r. do dnia 03 września 2015r. wedle stawki określonej w umowie -czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP (na dzień zawarcia umowy oprocentowanie wynosiło 16% w stosunku rocznym). Kwota odsetek karnych, którymi bank obciążył pozwanego wyniosła 828,36 złotych. Odsetki te były naliczane od dnia 29 marca 2015r. do dnia -3 września 2015r. zgodnie ze stopą procentową 10%. Ponadto odsetki od zadłużenia przeterminowanego naliczone zostały w wysokości nie przekraczającej 4-krotność stopy lombardowej ogłaszanej przez NBP w obwieszczeniach i kształtujących się w okresie od 04 września 2015r. do dnia 03 stycznia 2016r. na 10% w skali roku. W ocenie Sądu strona powodowa wskazała prawidłowy sposób naliczania odsetek znajdujący swoje potwierdzenie w umowie łączącej strony. Nadto strona powodowa wyjaśniła, iż zobowiązanie pozwanego obejmujące należność główną wynosi 24 269,56 złotych, tym samym wszelkie spłaty jakie zostały przez pozwanego wniesione zostały zaksięgowane na poczet istniejącego zadłużenia, zaś przedłożone przez pozwanego w toku procesu dowody wpłat poszczególnych rat miały miejsce jeszcze przed wytoczeniem powództwa.

W tych okolicznościach uznać należy, iż strona powodowa właściwie wskazała i naliczyła kwotę zadłużenia pozwanego.

Jednocześnie w niniejszej sprawie Sąd rozważał wniosek pozwanego w przedmiocie rozłożenia należności na raty.

Zgodnie z art.320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia -wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Komentowany przepis przewiduje jedną z zasad orzekania zwaną "moratorium sędziego". Jej zastosowanie pozwala na oznaczenie sposobu spełnienia świadczenia w sposób odmienny niż to wynika z odpowiednich przepisów prawa materialnego. Instytucja ta ma służyć urzeczywistnieniu dobrowolnego spełnienia świadczenia przez dłużnika, co jest korzystne nie tylko dla dłużnika, ale również dla wierzyciela, który w ten sposób unika konieczności wszczynania często długotrwałego i żmudnego postępowania egzekucyjnego. Jedynym kryterium zastosowania rozważanej zasady

przez sąd orzekający jest ustalenie istnienia w danej sprawie "wypadku szczególnie uzasadnionego". Przyjmuje się, że okoliczności, które uzasadniają wyjątkowość danej sytuacji mogą wynikać z szeroko rozumianego stanu majątkowego i rodzinnego pozwanego. Należy przyjąć, że owe "szczególne okoliczności" zachodzą wówczas, kiedy natychmiastowe wykonanie wyroku byłoby rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Na przykład, jeżeli ze względu na stan majątkowy, zdrowotny, rodzinny i in. niezwłoczne spełnienie świadczenia lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe, bardzo utrudnione lub narażałoby pozwanego albo jego bliskich na niepowetowaną szkodę.

Bez znaczenia pozostają przy tym przyczyny, dla których dłużnik nie może spełnić świadczenia od razu, w szczególności fakt, czy sam dłużnik przyczynił się do ich powstania. Rozkładając zasądzone świadczenie na raty sąd powinien w wyroku dokładnie określić wysokość poszczególnych rat oraz czas ich zapłaty.

Rozłożenie na raty świadczenia jest racjonalne wówczas, gdy dłużnik wykaże, że dysponuje środkami umożliwiającymi wykonanie tak zmodyfikowanego obowiązku w sposób ekonomicznie odczuwalny przez wierzyciela. Jeśli zaś okoliczności sprawy nie wskazują na istnienie po stronie dłużnika woli dobrowolnej spłaty zadłużenia na rzecz wierzyciela a jedynie na chęć odłożenia w czasie konieczności uregulowania zobowiązań, uznać należy, że nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 320 k.p.c. (wyrok

Sądu Apelacyjnego w Krakowie I Wydział Cywilny

z dnia 27 kwietnia 2016 r.

I (...).

Przepis art. 320 k.p.c. upoważnia sąd orzekający do wzięcia pod rozwagę przy wydawaniu wyroku, czy jego orzeczenie będzie mogło być wykonane bez potrzeby przeprowadzania egzekucji, zwłaszcza czy pozwany będzie w stanie spełnić zasądzone świadczenie jednorazowo. Przesłanką zastosowania tego przepisu jest ustalenie, że w danej sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony; decydują o tym okoliczności konkretnej sprawy. W zasadzie chodzi o okoliczności dotyczące pozwanego dłużnika, jego sytuację osobistą, majątkową, finansową, rodzinną, które powodują, że nierealne jest spełnienie przez niego od razu i w pełnej wysokości zasądzonego świadczenia. Przyjmuje się, że np. za zastosowaniem omawianego przepisu przemawia sytuacja, w której pozwany uznaje powództwo i podnosi, że nieuregulowanie długu jest spowodowane wyłącznie jego złą sytuacją majątkową. Rozważając rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty, sąd orzekający nie może jednak nie brać pod rozwagę sytuacji wierzyciela. Również jego trudna sytuacja majątkowa może bowiem co do zasady przemawiać przeciwko rozłożeniu zasądzonego świadczenia na raty, ponieważ sąd nie powinien działać z pokrzywdzeniem wierzyciela (Sądu Najwyższego - Izba (...) dnia 9 kwietnia 2015 r. II CSK (...)).

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodziły okoliczności o jakich mowa w art. 320 k.p.c.

W szczególności zauważyć należy, iż pozwany od początku deklarował spłatę swojego zadłużenia, ponadto posiada on do spłaty stosunkowo znaczną sumę, której jednorazowe uregulowanie, biorąc pod uwagę miesięczne dochody pozwanego A. R., nie będzie możliwe bez konieczności wszczęcia postępowania egzekucyjnego z posiadanego przez niego majątku. W ocenie Sądu miesięczne dochody pozwanego na poziomie 1800 złotych pozwolą bez uszczerbku koniecznego dla zaspokojenia podstawowych potrzeb pozwanego na regulowanie należności w kwotach po 520 złotych miesięcznie, a jednocześnie sytuacja takowa nie doprowadzi do pokrzywdzenia wierzyciela, biorąc pod uwagę także okoliczność, iż tenże pozwany nie posiada innych osób na swoim utrzymaniu, a otrzymywane wynagrodzenie przeznacza na swoje potrzeby. W ocenie Sądu nie występują w tej sytuacji okoliczności pozwalające na postawienie tezy, iż obecny majątek pozwanego uniemożliwia mu uregulowanie świadczenia, a złożony wniosek w zmierza wyłącznie do odłożenia w czasie spłaty zasądzzonego zobowiązania.

W tych okolicznościach Sąd rozłożył należność na raty, zasądzając jednocześnie od pozwanego koszty postępowania na podstawie art. 98 k.p.c., albowiem uwzględnienie wniosku w oparciu o art. 320 k.p.c. nie może stanowić automatycznego zwolnienia dłużnika z obowiązku poniesienia kosztów postępowania, które należą się jego wierzycielowi, jako stronie wygrywającej proces. Zważyć bowiem należy, iż strona powodowa wniosła pozew, aby

dochodzić spłaty należnej jej wierzytelności, ponosząc z tego tytułu określone koszty, których zwrotu może domagać się na drodze sądowej. Zwolnienie natomiast od kosztów sądowych może nastąpić w wyjątkowych okolicznościach, które nie występują w niniejszej sprawie. Zdaniem Sądu pozwany jest w stanie uregulować całość swoich zobowiązań, posiada stały dochód, a stosunkowo wysoka należność została mu rozłożona na raty na ponad trzy lata, co więcej zaprzestając płacenia rat kredytu, pozwany winien był się liczyć z koniecznością wszczęcia postępowania na drodze sądowej i wystąpienia z tego tytułu kosztów jako konsekwencji niewywiązania się z umowy kredytu.